

THƯ GỬI MẸ TỪ U-MINH

Hết chinh chiến con về bên Mẹ
Dựng lại căn nhà tường vách xiêu
Đã bao năm mỗi mòn Mẹ đợi
Duy mình con Mẹ trọn tin yêu
...75...

Rời từ đó rừng sâu khép kín
Chén cơm Tù khổ nhục đớn đau
Con đói quá nên quên tất cả
Bao lần mưa bão Mẹ có sao ?

Rừng U Minh muỗi mòng vây khốn
Trầm ngút ngàn che khuất tuổi xanh
Con nước lên...đĩa bột rắn lợi...
Thân rã rời hơi thở mong manh

Con lạy Mẹ xin Mẹ đừng đến
Đừng vì con lặn lội tìm thăm
Con lo lắng xót xa nhìn Mẹ
Cầu cheo leo nước độc xa xăm

Nếu con chết...xin Mẹ đừng đến
Mặc xác con vùi dập chẳng màng
Con không muốn nắng, mưa thân Mẹ
Cho hồn con nhẹ bước thênh thang...

Hãy mặc con giữa Trời lộng gió
Mặc mưa rơi bão tố tiêu điều
Cơn gió lạnh... xóa mờ tâm thức
Lòng con còn lại _ Bóng Mẹ yêu !

Mặc Khách
(U.Minh 1980)

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/MacKhach.html>

www.vietnamvanhien.net

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VIỆT NAM VĂN HIẾN ON LINE VỚI HƠN 10200 TÁC PHẨM